

РЕШЕНИЕ

№ 6674

гр. София, 18.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **12130** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от И. Н. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. К. П., САК, адр. [населено място], ул. „131“ № 2А, вх. А, ет. 1, ап. 3 срещу решение № 3757 от 20.10.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 3-ти състав, постановено по НАХД № 11898/2025 г., с което е изменено наказателно постановление №24-4332-030157 от 12.12.2024г. на Началник Група ОПП-СДВР, в частта, в която на И. Н. К. за извършено от него нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП е наложено наказание при повторност глоба от 200 лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 1 месец на осн. чл.183, ал.6, вр. ал.5, т.1 от ЗДвП, като вместо това на И. Н. К. за извършено от него нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП е определено наказание глоба от 100 лева на осн. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП /предишна редакция/.

В касационната жалба са въведени твърдения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон, процесуалните правила и необоснованост.

В съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява. В депозирано писмено становище поддържа жалбата и прави искане за присъждане на разноски.

Ответникът – началник група в отдел "Пътна полиция"- СДВР е депозирал писмено становище по жалбата, като моли същата да бъде отхвърлена, поради нейната неоснователност и да се остави в сила решението на СРС. Формулирано е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство от юрк. В. П..

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърден.

Административен съд София град, X касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление №24-4332-030157 от 12.12.2024г. на Началник Група ОПП-СДВР, в частта, в която на И. Н. К. за извършено от него нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП е наложено наказание при повторност глоба от 200 лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 1 месец на осн. чл.183, ал.6, вр. ал.5, т.1 от ЗДвП, като вместо това на И. Н. К. за извършено от него нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП е определено наказание глоба от 100 лева на осн. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП /предишна редакция/.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал показанията на свидетелите Д. И. З. и П. Д. Ч., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че при провеждане на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, правилно е бил приложен материалния закон, като е доказано извършването на деянието по чл. 6, т.1 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 АПК.

По смисъла на чл. 220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Констатирано е било, че на 23.11.2024 г., около 02: 45ч. в [населено място] на [улица]като водач на лек автомобил "БМВ 330ЦИ" с рег. [рег.номер на МПС], посока на движение от [улица]към [улица], на кръстовището с [улица]навлиза и преминава на забраняващ сигнал на светофара, при нормален режим на светофарната уредба, като повторно не съобразява поведението си със светлинните сигнали – нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. В тази връзка е бил съставен акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 3246713/23.11.2024 г. Въз основа на изготвения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № 24-4332-030157 от 12.12.2024г. на Началник Група ОПП-СДВР, с което касаторът е привлечен към административнонаказателна отговорност за извършено от него деяние по чл. 6, т. 1 от ЗДвП при условията на "повторност", като е санкциониран с глоба в размер на сумата от 200, 00 /двеста/ лева, както и лишаване от право на управление на МПС за срок от 1 месец.

Пред съда са изслушани двамата полицейски служители, извършили проверката на 23.11.2024 г., когато е съставен АУАН № 3246713/23.11.2024 година. Въз основа на доказателствата съдът приел за доказано, че на посочената в НП дата и час санкционираният И. Н. К. е осъществил състав на административно нарушение на Закона за движението по пътищата. Приел, че НП и АУАН, са съставени и издадени от компетентните длъжностни лица в сроковете, установени в чл. 34 от ЗАНН, както и че тези актове съответстват на установените законови критерии за форма и съдържание. Съдът е намерил за недоказан признака за повторност, доколкото не са изложени конкретни обстоятелства като не е посочено кое е влязлото в сила НП, с което е наложено наказание на водача за същото по вид нарушение, което представлява един от съставомерните елементи на нарушението по чл. 6, т. 1 от ЗДвП и се е възползвал от правомощията си по чл. 63, ал. 2, т. 4, вр. ал. 7, т. 1 от ЗАНН и е изменил наказателното постановление като без да изменя съществено обстоятелствената част на НП е приложил санкцията по чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДП, която към момента на постановяване на въззивното решение предвижда административно

наказание глоба в размер на 100 (сто) лева.

Решението е правилно и законосъобразно.

В хода на въззивното производство от съда са събрани всички доказателства, относими към правния спор, разпитани са двама свидетели, един от които е актосъставителят Д. И. З.. Направените от съда правни изводи кореспондират с доказателствения материал по делото, споделят се от настоящия тричленен състав на касационната инстанция, поради което препраща към тях на основание чл. 221, ал. 2 изр. 2 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, възприета от АНО за нарушена, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Безспорно цитираната правна норма задължава водачите да съобразяват поведението си със светлинните сигнали и при положение, че в АУАН ясно е посочено, че автомобилът е преминал на забранителен светлинен сигнал, за санкционираното лице е ясно какво точно нарушение му е вменено и съответно в кой текст на закона е предвидено за него задължение, което той не е изпълнил.

Обратното би означавало да се подходи твърде формалистично, без да се държи сметка, че всеки правоспособен водач е длъжен да познава правилата за движение, в това число и чл. 37, ал. 7 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата, в който е описано значението на светлинните сигнали и забраната за преминаване на червен светофар. Всяко несъобразяване със светлинните сигнали, вкл. и тези със забранителен характер, съставлява нарушение на ЗДвП, като това следва да е ясно на всеки правоспособен водач на МПС.

Административната преписка дава възможност да се установяват фактите по нарушението, които са вярно обективирани в съставения акт и правната квалификация в НП напълно съответства на фактите по случая. Съществува пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Безспорно е установено извършването на нарушението, неговия автор и правилното прилагане на закона.

Настоящата касационна инстанция не споделя изводите на въззивния съд за наличие на основание за изменение на наказателното постановление и приложението на санкцията по чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДП, според която се наказва с глоба от 100 (сто) лева водач, който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването, но предвид забраната за влошаване положението на нарушителя (*reformatio in reus*), съдът не може да ревизира размера на наложената глоба, като го увеличи.

Възраженията на касатора са коментирани в мотивите на обжалваното решение. Обстоятелството, че същите са отхвърлени от въззивната инстанция като неоснователни не опорочава съдебния акт и не налага неговата отмяна.

Настоящият състав на касационната инстанция споделя становището на първостепенния съд, че лаконичното описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е извършено и установено, само по себе си не е достатъчно основание за отмяна на НП, ако и от съдържащите се в НП и на АУАН факти може да се установи категорично наличието на осъществен състав на посоченото от АНО административно нарушение.

Не са налице наведените с жалбата касационни основания, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

При този изход на делото, в полза на ответника се присъждат разноски за осъществено процесуално представителство от юрк.П., които се определят в размер на сумата от 66, 47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента), съответстващи на 130, 00 (сто и

тридесет) лева, на основание чл. 37 ЗПП във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -град, X касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63в ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3757 от 20.10.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 3-ти състав, постановено по НАХД № 11898/2025 г.

ОСЪЖДА И. Н. К. ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: [населено място], ул.“А. I“ № 5, сумата от 66, 47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: